

10; det kan man sige, men paa den anden Side maa det ikke glemmes, at der her i Verden ikke er Tvang med Hensyn til, at man skal sælge bestemte Varer. Naar en Mand ikke vil sælge det udmærkede Apparat, som det ærede Medlem har glædet os med at vise os, kan han lade være at sælge det. Men naar en Fabrikant har fremstillet en Vare, som han selv anser for at være af stor Værdi, og hvis Opfindelse han maaske anser for en sand Velgerning for Menneskeheden, siger: Jeg forlanger, at denne min Vare ikke maa sælges under denne bestemte Pris, saa befinder den Detailhandler, der modtager Varen med Forpligtelse til at tage den paagældende Pris, sig overfor den, som overlader ham Varen, under et Løfte om ikke at sælge den billigere. Det er altsaa et Brud paa en Overenskomst, hvis han sælger den billigere, og der er i og for sig intet urimeligt i, at han, naar han bryder sit givne Løfte, kommer i Vanskeligheder. Forbrydelsen er maaske ikke stor, men den handlende vil formentlig heller neppe blive idømt en overordentlig stor Straf derfor.

Det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen [Skanderborg Amts 1ste Valgkreds]), der særlig dvælede ved disse to Punkter i Loven: Bestemmelsen om Tilgift og Bestemmelsen om Salg af en Vare under den mærkede Pris, mente, at disse Bestemmelser i det nu foreliggende Lovforslag er blevet skærpet. Det er en Misforstaaelse, de er tværtimod begge blevet lempet. Med Hensyn til Tilgiften staar der i Loven i dens nuværende Skikkelse, at det er forbudt at give Tilgift, medmindre det er sædvanemæssigt at yde en saadan Tilgift, og denne sker i Form af rene Ubetydeligheder. Saaledes som Lovforslaget derimod nu foreligger, er den Bestemmelse strøget, at det skal være Coutume i den vedkommende Handelsgren at give Tilgift. Affattelsen af Værdibestemmelsen er ændret derhen, at Tilgiften skal være af forholdsvist underordnet Værdi. Disse Ændringer betyder f. Eks., at det ikke vil kunne forekomme, saaledes som under den nugældende Lov, at en handlende, naar en Mand er kommet ind i hans Butik og har købt en Kasse Cigarer og i Tilgift har faaet en Æske Tændstikker, er blevet straffet. Dette kan synes lige haardt nok; men eftersom det ikke kan hævdes at være Coutume at give Tændstikker i Tilgift til Cigarer, er den handlende kommet i Strid med Loven i dens nuværende Skikkelse. Det vil ikke kunne ske i Fremtiden, idet

en Æske Tændstikker maa siges at være en Tilgift af rent underordnet Værdi. — Med Hensyn til Forskriften angaaende Salg af Varer, paa hvilke Værdien er angivet, indeholder Lovforslaget i sin nuværende Skikkelse heller ikke en Skærpelse, men det modsatte. Der er nemlig tilføjet i Lovforslaget, saaledes som det nu lyder, at Bestemmelsen ikke gælder i de Tilfælde, hvor Varen sælges i brugt eller beskadiget Stand, hvilket derimod ikke har nogen Indflydelse paa Forbudets Virkning under den nugældende Lov.

Der er ved Forhandlingen i Landstinget foretaget en ret indgribende Ændring i Bestemmelserne med Hensyn til Udsalg, idet de herhen hørende Regler helt igennem er blevet sat i Forhold til den Omstændighed, hvorvidt man reklamerer med, at Salget sker til nedsatte Priser. Dette er sket som Følge af Henvendelser, der er fremkommet fra betydelige Brancher indenfor Detailhandelen. Landstinget sluttede sig til disse Henstillinger, og jeg har ikke fundet Anledning til at modsætte mig dem, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at dette er et Punkt, med Hensyn til hvilket der efter Lovforslagets Vedtagelse i Landstinget overfor mig er fremkommet Indsigelser fra visse Handelsegrene, og det er derfor et Punkt, som muligvis med Føje bør gøres til Genstand for fornyet Overvejelse.

Jeg tror, at jeg hermed har gennemgaaet de fleste af de Punkter, der er fremdragne. Dog har jeg til det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) endnu at bemærke, at det sikkert nok ofte gaar saaledes til med Reklamer for Auktioner, som han siger: Men naar noget saadant kan ske, er Grunden ikke den, at slige Misligheder ikke i Kraft af denne Lovs Bestemmelser kan rammes. Der er netop skrappe Bestemmelser herom, som gaar ud paa, at naar man reklamerer med, at man paa en Auktion sælger Varer, der hidrører fra et bestemt Bo eller har tilhørt en bestemt Mand, skal det enten i Bekendtgørelsen eller i Kataloget udtrykkeligt angives for hver enkelt Genstands Vedkommende, hvorfra den stammer. Man har der et Paabud, som tilsigter at sikre Publikum paalidelig Besked om, hvorvidt det er netop dette Mahognichatol, der en Gang har tilhørt den berømte Mand.

Jeg har kun Grund til endnu at tilføje et Par Ord til den Sag, som det ærede Medlem fra Nyborg (Birch) har fremdraget. Sagen er mig ukendt, men jeg vil paa den af ham givne Foranledning ikke